

1. רגבים (לשעבר - התנועה לשמירת אדמות הלאום), ע.ר. 580460319

2. יאיר בן דוד, ת.ז. 034497172

ע"י ב"כ עוה"ד עמיר פישר,

מרח' המלך ג'ורג' 33 ירושלים 94261

טל: 6223676; פקס: 6223052

העותרים

נ ג ד

1. שר הבטחון, מר אהוד ברק

2. מפקד פיקוד מרכז, אלוף גדי שמני

3. ראש המינהל האזרחי, תא"ל יואב מרדכי

4. דובר המינהל האזרחי, סרן צידקי ממון

כולם באמצעות פרקליטות המדינה, משרד המשפטים

רח' צאלח א-דין 29, ירושלים 91010

המשיבים

עתירה מתוקנת למתן צו על תנאי וצו ביניים

בהתאם להחלטת ביהמ"ש מיום 4.11.09 מתכבדת העותרת להגיש עתירה מתוקנת מטעמה.

זוהי עתירה למתן צו על תנאי לפיה יתבקש בית המשפט הנכבד להורות למשיבים 1-4 לנמק מדוע אינם נוקטים בכל הפעולות הנדרשות לשם הוצאה ומימוש של צווי הריסה ביחס לכל המבנים, הבלתי חוקיים, הקיימים בשטחי המאחזים הבלתי חוקיים בשולי הכפרים עקב וג'בע ובסמיכות ליישוב היהודי מגרון בחבל בנימין.

כן יתבקשו המשיבים לבוא וליתן טעם מדוע אינם קוצבים לוח זמנים מוגדר להוצאה ומימוש של צווי ההריסה כנגד כלל המבנים הבלתי חוקיים בשטחי המאחזים, בהתאם לנתונים המצויים בידי המשיבים, לרבות ביחס לשלושת מבני הפאר שבשלבי בנייה, נשוא הבקשה לצו הביניים, אשר ביחס אליהם הצהירו המשיבים בתגובתם המקדמית לעתירה כי הם נבנו ללא היתר, אולם חרף זאת לא נפתחו נגדם כלל תיקי פיקוח.

זוהי גם עתירה למתן צו ביניים במסגרתה יתבקש בית המשפט הנכבד להורות למשיבים לנקוט מיידית וללא דיחוי בכל הפעולות הנדרשות כדי למנוע את אכלוסם של המבנים בשטחי המאחז הסמוך לכפר ג'בע ומצויים בשלבי בנייה, כפי שיפורט להלן. כן יתבקש בית המשפט בגדרי צו הביניים למנוע את חיבור המבנים לחשמל, מים וביוב ואם חוברו לנתקם.

מדובר במבנים אשר נמצאים בצמידות לשדה התעופה "עטרות", המשמש כמנחת חירום, ולמפעל הבטחוני (מת"א) לתחזוקת מסוקים, המצוי במקום. שדה התעופה עטרות, שפעל ברציפות החל משנת 1927, נסגר לפני מספר שנים בעקבות חשש ממשי לביטחון התנועה האווירית כתוצאה מהבנייה הבלתי חוקית באזור. בנייה זו, מלבד היותה איום בטחוני אסטרטגי מן המעלה הראשונה, מסכנת בצורה חמורה את בטיחות הטיסה, עקב פלישת המבנים לתחום מרחב הנחיתה ("קונוס הפייל") של המטוסים הנוחתים בשדה.

ואלה נימוקי העתירה:

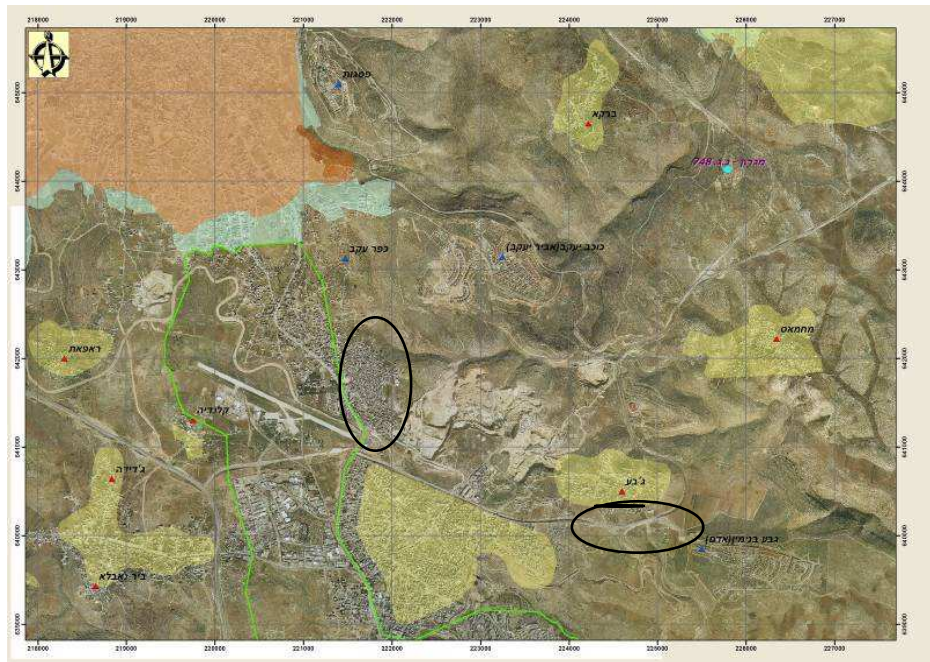
א. הצדדים לעתירה

1. עותרת מס' 1, ובשמה הקודם – "התנועה לשמירת אדמות הלאום" הינה תנועה א-פוליטית, אשר שמה לה למטרה לפעול לשמירה על אדמות ונכסי הלאום, למנוע השתלטות בלתי חוקית של גורמים שונים על משאבי הקרקע הלאומיים, ולבקר את פעולות הרשויות המנהליות בטיפולן בנושא כך שיפעלו בהתאם לכללי מנהל תקין.
2. עותר 2 משמש בתפקיד מנהל העותרת 1 ומתוקף תפקידו סייר וצילם את האתרים אליהם מתייחסת עתירה זו. יובהר כי סיוריו של העותר מס' 2 באתרים לשם איסוף החומר העובדתי הכלול בעתירה זו היו כרוכים בסיכון רב עקב המצב הגיאופוליטי-בטחוני השורר באזור ומשכך אין ביכולתם של העותרים לברר במדויק את זהותם הספציפית של עברייני הבנייה באתרים נושא העתירה.
3. משיב מס' 1 הינו שר הביטחון של מדינת ישראל אשר מופקד בין השאר על המנהל האזרחי בגדה ועל פי האמור בדו"ח ששון בידו הסמכות לעכב או להורות על ביצוע צווי הריסה שהוצאו כחוק כנגד מבנים בלתי חוקיים.
4. משיב מס' 2 הינו מפקד כוחות צה"ל ביו"ש ובידו מצויות כל סמכויות הניהול והחקיקה באזור.
5. משיב מס' 3 הינו ראש המינהל האזרחי אשר לו אצל המשיב מס' 2 את סמכויות הניהול של החיים האזרחיים ביו"ש. בין היתר אמון המשיב מס' 3 על אכיפת חוקי התכנון והבנייה החלים באזור.
6. משיב מס' 4 הינו דובר המנהל האזרחי ובאמצעותו נמסרו התגובות לפניות העותרת בעניינים נושאי עתירה זו.

ב. העובדות

7. בסמוך להתיישבות היהודית מגרון שבחבל בנימין, בצמידות ליישובים הפלסטינאים כפר עקב וכפר ג'בע הולכים ונבנים מאחזים בלתי חוקיים (להלן: **המאחזים**).
8. המאחזים מצויים בתוך שטחי C, ונמצאים בשליטה ישראלית, אזרחית וביטחונית, מלאה.
9. המאחזים ממוקמים בצמוד ממש לגדר שדה התעופה "עטרות" ובתוך מרחב הנחיתה "קונוס הפיינל" של המטוסים, הנוחתים בשדה.

10. להלן תצ"א עליה מסומנים המאחזים הבלתי חוקיים בעיגול שחור.

11. כפי שניתן להיווכח מעיון בתצ"א, המוצפנת, הבנייה הבלתי חוקית באזור "עוטפת" הלכה למעשה את מסלול הנחיתה של שדה התעופה "עטרות", שכיוונו 30/12 במעלות.

12. שדה התעופה "עטרות", שפעל ברציפות החל משנת 1927, נסגר לפני מספר שנים בעקבות חשש ממשי לביטחון התנועה האווירית כתוצאה מהבנייה הבלתי חוקית באזור. בניה זו, מלבד היותה איום בטחוני אסטרטגי מן המעלה הראשונה, מסכנת בצורה חמורה את בטיחות הטיסה, עקב פלישת המבנים לתחום מרחב הנחיתה ("קונוס הפייל"י) של המטוסים הנוחתים בשדה.

13. אין צורך להכביר במילים על חשיבותו האסטרטגית של שדה התעופה "עטרות" ועל הפגיעה הקשה שנגרמה לתנועה האווירית האזרחית והצבאית כתוצאה מסגירתו של שדה התעופה. למיטב ידיעת העותרים, מימדי הבניה הבלתי חוקית, הצמודה לשדה, ומחדלי הרשויות מלאכוף את החוק כנגד עברייני הבנייה באזור – היו הגורמים העיקריים שהביאו להחלטה לסגור את השדה על המשמעותיות הביטחוניות, הכלכליות והגיון פוליטיות הנרחבות, הכרוכות בכך.

14. חרף ההחלטה על סגירת שדה התעופה "עטרות" לטיסות סדירות, ולמיטב ידיעת העותרים, שדה התעופה "עטרות" עודנו משמש כמנחת חירום וגם משום כך קיימת חשיבות עליונה לאכוף את חוקי התכנון והבנייה נגד עברייני הבנייה באזור ולהקטין בדרך זו את הסיכון הכבד, הקיים כיום, לביטחון ובטיחות המטוסים/מסוקים, הנוחתים במקום בשעות חירום.

15. מחדלי המשיבים לאכוף את חוקי התכנון והבנייה כנגד מבנים, המסכנים את בטיחות הטיסה בנחיתה לשדה, מהווים הכרזה דה-פקטו על סגירת שדה התעופה "עטרות" לעולם ועד.

16. גם בתרחיש עתידי, קלוש ככל שיהיה, בו תפוג הסכנה הביטחונית מצד אותם מבנים בלתי חוקיים, הרי שגם אז לא ניתן יהיה לפתוח את שדה התעופה לתנועה אווירית סדירה עקב הסיכון העולה מאותם מבנים בהיבט בטיחות הטיסה.

17. יתרה מכך, בתוך תחום שדה התעופה מצוי מפעל בטחוני (מת"א) לתחזוקת מסוקים והשבחתם. כפי שעולה מהתצ"א, הבנייה הבלתי חוקית בשטחי המאחזים גלשה והגיעה עד לגדר שדה התעופה ממש ולקרבה של מטרים ספורים מהמפעל הביטחוני. אין צורך להכביר במילים על הסיכון הכרוך בקרבה זו למסוקי חיל האוויר אשר עוברים במקום טיפולי תחזוקה והשבחה.

18. מהאמור עולה כי הסיכון הבטחוני והביטחוני הכרוך בבנייה הבלתי חוקית באזור שדה התעופה "עטרות" הנו קיצוני בחומרתו וברור לכל בר דעת כי רשויות אכיפה, הפועלות באחריות ובסבירות, ראוי היה כי יתעדפו את פעולות האכיפה כנגד המבנים הבלתי חוקיים באזור בראש סדרי העדיפויות וינקטו בצעדים ממשיים להריסת המבנים הבלתי חוקיים, המהווים איום אסטרטגי ומסכנים את בטחון ובטיחות הטיסה ואת המתקנים הביטחוניים בשטח שדה התעופה.

19. נקל לשער כי החלטה כה קיצונית בדבר סגירת שדה תעופה שפעל ברציפות כשמונים שנה לא נתקבלה מבלי שיהיו בידי המשיבים נתונים ברורים אודות פרטי והיקפה של הבנייה הבלתי חוקית, רחבת ההיקף, שבאזור השדה.

20. עובדה זו אף היא מקצינה את חוסר הסבירות שבמחדלי המשיבים מלאכוף את החוק כנגד עברייני הבנייה והחלטתם לשבת מנגד, לנקוט בפעולת מגננה בלבד כסגירת השדה, ולהתפרק הלכה למעשה מחובתם לאכוף את החוק.

21. ושוב יובהר, אין מדובר במבנים בודדים ומוסתרים כי אם במאחזים שלמים, ההולכים ונבנים מזה מספר שנים לאור היום ובניגוד לחוק מתחת לאפס של המשיבים, האמונים על אכיפת החוק.

22. כמו כן, על פי רוב אין המדובר במבנים דלים או טרומיים, לגביהם ניתן היה לומר כי רשויות האכיפה שוקלות שיקולים הומאניים ונמנעות מהריסה מטעמים הכרוכים בכך, אלא בבנייה בלתי חוקית של בתי מידות ווילות מפוארות אשר לא היו מביישים את מיטב שכונות היוקרה בארץ ובעולם.

23. גם בימים אלה נמשכת תנופת הבנייה הבלתי חוקית בשטחי המאחזים בשיא המרץ. להלן מקבץ בתי מידות מפוארים אשר **טרם אוכלסו** ונמצאים בשלבי בנייה מתקדמים (להלן גם: "**המבנים**"), כפי שצולמו ביום 22.12.08 ע"י העותרת בשטחי המאחז הסמוך לכפר ג'בע. **כל המבנים המצולמים נמצאים בתוך מרחב הנחיתה ("קונוס הפינל") של שדה התעופה עטרות:**

מבנה מס' 1 (נ.צ 640255-244393)

מבנה מס' 2 (נ.צ 640264-224469)

מבנה מס' 3 (נ.צ. 224489-640301)

24. להקלת ההתמצאות, להלן תצלום האוויר עליו מסומנים וממוספרים המבנים. מהשוואת תצ"א זו עם התצ"א המופיעה בסעי' 10 עולה כי המבנים מצויים במדויק על קו הגישה לנחיתה במסלול 30 של שדה התעופה "עטרות":

25. חרף הנתונים החמורים המפורטים לעיל, לפי הנתונים הקיימים בידי העותרים – ביחס לכל אחד מהמבנים המצולמים לעיל, לא נקטו המשיבים בצעדי אכיפה כלשהם ובכלל זה נמנעו מלנקוט אפילו מראית עין של אכיפה באמצעות פתיחת תיקים והוצאת צווי הפסקת עבודה וצווי הריסה למבנים.

26. וזאת להדגיש, המבנים, המצולמים לעיל, הינם אך טיפה בים של בנייה מסיבית המתבצעת בימים אלה בשטחי המאחזים. הליכי הבנייה הבלתי חוקיים מתקדמים להם באין מפריע ומבלי שרשויות האכיפה נוקטות בצעדים ממשניים למנוע את הפרת החוק הקולוסאלית, המתבצעת לנגד עיניהן.

27. ביום 7.1.08 פנתה העותרת 1 באמצעות העותר 2 למשיבים בדרישה להשתמש בסמכותם על פי חוק ולנקוט בפעולות אכיפה מיידיות נגד הבנייה הבלתי חוקית בשטחי המאחזים. למכתבה של העותרת צורף תצלום אוויר עליו סומנו מתחמי הבניה הבלתי חוקית בשטח המאחזים.

מכתב העותרת 1 מיום 7.1.08, מצורף כנספח א'

28. במכתבה ציינה העותרת כי פנייתה מבוססת על החוק לתיקון סדרי מינהל (החלטות והנמקות) תשי"ט – 1958 (להלן: "החוק לתיקון סדרי מינהל"), המחייב מתן מענה בתוך תקופה שלא תעלה על 45 יום ממועד הפנייה.

29. ביום 14.1.08 נתקבלה תגובה לאקונית מטעם שר הביטחון, המשיב 1, המאשרת את קבלת הפנייה. עד למועד זה לא נתקבלה כל תגובה עניינית נוספת.

מכתב מטעם המשיב 1 מיום 14.1.08, מצורף כנספח ב'

30. ביום 4.2.08 נתקבלה תגובה מטעם דובר המינהל האזרחי, המשיב 4 (התאריך המופיע במכתב – 4.1.08 הנו שגוי). בתגובת דובר המינהל נטען בצורה כללית בלבד כי הוצאו צווים להפסק עבודות הבנייה וכן צווי הריסה בשטחי המאחזים הבלתי חוקיים וכי חלק מהצווים מומשו. כן נטען כי המשך צעדי האכיפה יתבצעו "בהתאם לסדרי העדיפויות ולנוכח מכלול השיקולים הצרכים לעניין".

מכתב מטעם המשיב 4 נושא תאריך (שגוי) 4.1.08, מצורף כנספח ג'

31. מכתב התגובה נוסח בלאקוניות ובכלליות וניכר בו כי מטרתו להתחמק ממתן מענה ענייני. בשטח המאחזים מתבצעת בנייה בלתי חוקית בהיקפים אדירים בעוד דובר המינהל נוקט באמירות כלליות ונמנע מלהתייחס עניינית וספציפית להיעדר האכיפה כנגד הבנייה הבלתי חוקית במקום. אין בתשובה התייחסות פרטנית לפעולות אכיפה שבוצעו,

אם בוצעו, ואין בתשובה הסבר ענייני למחדליו של המינהל האזרחי ובכלל זה אי פתיחת תיקים כנגד מבנים בלתי חוקיים, אי הוצאת צווי הריסה ואי מימוש של צווים, ככל שהוצאו.

32. כאמור, למיטב ידיעת העותרים מזה שנים רבות שלא בוצעה כל פעולות אכיפה ממשית בשטחי המאחזים הבלתי חוקיים נשוא עתירה זו ועל כל פנים לא נהרס ולו מבנה אחד בפרק הזמן שחלף ממועד פנייתם של העותרים.

33. יתרה מכך, למיטב ידיעת העותרים גם לאחר פניית העותרים למשיבים לא נפתחו תיקים ביחס למבנים המצולמים לעיל ולא הוצאו צווי הפסקת עבודה וצווי הריסה למבנים.

34. משחלפה כשנה במהלכה התנערו המשיבים באופן מוחלט מחובתם לאכוף את החוק כנגד הבנייה הבלתי חוקית בהיקפים חסרי התקדים שתוארו לעיל, פנתה שוב העותרת ביום 17.12.08 בדרישה לקבלת מענה ענייני. במכתבה ציינה העותרת כי במידה ולא תתקבל תגובה הולמת לגופו של עניין תראה בכך העותרת משום מיצוי הליכים טרם פניה לבית המשפט הנכבד בשבתו כבג"ץ.

מכתב העותרת 1 מיום 17.12.08, מצורף כנספח ד'

35. משלא נתקבלה כל תגובה עניינית או אחרת גם למכתב זה, לא נותרה בידי העותרים כל ברירה, אלא לפנות לבית המשפט הנכבד בעתירה זו.

ג. הטיעון המשפטי

36. העובדות המפורטות בעתירה זו מצביעות על מחדלים בלתי סבירים מצד המשיבים, האמונים על אכיפת החוק באזור.

37. שלטון החוק, כמו גם כל ערך אחר בעל משמעות בחברה דמוקרטית, נרמסים ברגל גסה כאשר עשרות מבנים ובהם וילות מפוארות נבנות בניגוד לחוק תוך יצירת סיכון בטחוני ובטיחותי כבד למטוסי נוסעים, תוך פגיעה קשה במתקנים אסטרטגיים ובטחוניים מן המדרגה הראשונה כשדה תעופה פעיל ומפעל בטחוני ותוך גרימת נזקים כלכליים וגיאופוליטיים בהיקף רחב מימדים. פעילות עבריינית זו מבוצעת כדבר שבשגרה וללא הפרעה ממשית מצד המשיבים, מי שאמונים על שלטון החוק באזור.

38. זאת ועוד, מהשוואת תצלום האוויר לנתוני רשויות התכנון והפיקוח, המצויים בידי העותרים, עולה בברור, כי לגבי רבים מן המבנים הלא חוקיים שנבנו בשטחי המאחזים ובכלל זה כל המבנים המפוארים, שצילומיהם כלולים בעתירה זו, כלל לא הוחל בהליכי אכיפה וכלל לא נפתחו תיקים, עובדה המורה על כך שהרשויות מתנערות לחלוטין מחובתן לאכוף את חוקי התכנון והבניה בשטחי המאחזים.

39. אין זה מתקבל על הדעת, שיחידת הפיקוח של המינהל האזרחי לא איתרה את בתי המידות המצולמים בעתירה זו, הניצבים מלוא קומתם בתוך מרחב הנחיתה לשדה התעופה עטרות ובסמיכות כה גדולה למתקן בטחוני אסטרטגי, וזאת גם לאחר שקיבלה התראה ספציפית מהעותרים. המסקנה המתבקשת ממחדלי המשיבים על פי חוק היא שמדובר במדיניות אי אכיפה ברורה ומכוונת.

40. מן הנתונים מצטיירת תמונה עגומה על מצב שלטון החוק באזור, תמונה חמורה שבשום אופן אין להשלים עימה. רשויות האכיפה, הלכה למעשה, נוקטים במדיניות ברורה של אי אכיפת חוקי התכנון והבניה גם כאשר מדובר במחיר כה כבד ובפגיעה כה קשה בכל היבט שעשוי היה להיות רלוונטי - בטחוני, בטיחותי, כלכלי, גיאוגרפי, חוקתי, תודעתי וכיו"ב.

41. מדיניות זו נקלטה היטב בקרב תושבי המאחזים ואלו אינם נרתעים עוד מלהשקיע הון עתק בבניית בתי פאר רחבי ידיים, ולמקמם על ציר הנחיתה לשדה התעופה "עטרות", בתוך מרחב הנחיתה, או לחלופין בצמוד לגדר שדה התעופה ממש.

42. בית משפט נכבד זה עמד לא אחת על חובתן של הרשויות למלא את חובתן החוקית:

"ועדיין לא דיברנו - ויכולנו להוסיף ולדבר ארוכות - על המכה האנושה שמחדלי-אכיפה עלולים להביא על עצם קיומו של שלטון החוק. חוק שהרשויות אינן עושות לאכיפתו כהלכתו, יפה היה לו שלא נחקק משנחקק. חוק שאינו נאכף מוטב לו שלא ייחקק, משייחקק ולא ייאכף. חוקים לא נועדו לצדיקים גמורים. ומי שאינו צדיק גמור, אל נביאנו לידי ניסיון שמא יחטא. חוק המבזה בשער בת-רבים יביא לרפיון גם מעבר לתחומיו, ובית-המשפט לא ישלים עם תופעה זו"

[בגצ 53 / 96 תשלובת ח. אלוני בע"מ נ' שר התעשייה והמסחר נב (2) 1, עמוד 12-13]

43. העותרים מודעים למרחב התמרון שבית המשפט הנכבד מעניק לרשויות האכיפה במילוי תפקידם. אולם, גם "מרחב תמרון" אינו מקנה לרשויות מרחב בלתי מוגבל למלא את חובתן:

"ההימנעות מלממש ולהגשים חוק קיים ומחייב, אינה מדיניות ואינה יכולה להיות מדיניות, מכל בחינה שהיא; הא רק גורמת לדמורליזציה ביחסי השלטון והאזרח, וגוררת אחריה פריקת עול של כל חוקי המדינה"

[בגצ 295 / 65 הלל אופנהימר, ו-7 אח' נ' שר הפנים והבריאות כ (1) 309, עמוד 32]

44. בשים לב לעובדות המפורטות לעיל, ברור ומחור כי הטענה שהועלתה מפי המשיב 4 בתשובתו לפיה פעולות האכיפה כנגד הבנייה הבלתי חוקית בשטחי המאחזים נבחנות לאור "סדרי העדיפויות ומכלול השיקולים הצרכים לעניין" נטענה מן השפה ולחוץ.

45. הנסיבות ביחס למבנים הכלולים במאחזים נשוא עתירה זו הן כה קיצוניות עד כי הטענה לפיה מדובר בשיקול דעת מסודר במסגרתו מתועדפים פעולות האכיפה בהתאם לשיקולים עניינים הינה טענה בלתי סבירה באופן ברור.

46. יתרה מכך, טענה זו יכולה הייתה (אולי) להישמע לו היה מדובר אך בשאלה של תזמון ביצוע פעולות האכיפה.

47. משלא ניתן לחלוק על כך שהריסת המבנים הבלתי חוקיים בשטח המאחזים בטלה בשישים ביחס לקצב הבנייה החדשה ולאחר שמהנתונים עולה כי רשויות האכיפה נמנעות מלפתוח תיקים ולהוציא צווים כנגד מבנים אדירי מימדים כדוגמת אלו המצולמים בעתירה זו - הרי שמדובר הלכה למעשה בטענת שווא שנועדה לחפות על החלטה מודעת שלא לאכוף את חוקי הבנייה במאחזים, כשבמקביל מבוצעות לעיתים רחוקות פעולות אכיפה זניחות ומקריות שנועדו לשמש כעלה תאנה למדיניות ברורה זו.

48. עדות מוחשית למדיניות אי האכיפה הברורה הינם מבני המידות, שצילומיהם כלולים בעתירה זו. העובדה שתושבי המאחזים משקיעים הון רב בבניית המבנים מצביעה כי ברור ומחור להם מעבר לכל ספק נראה לעין כי לא צפויה למבנים כל סכנה וכי רשויות האכיפה לא יאכפו את החוק כנגדם.

49. למותר לציין, שהנחה זו לא נוצרה יש מאין, אלא נובעת מניסיון רב שנים במהלכו נוכחו תושבי המאחזים לגלות כי גורמי האכיפה נמנעים מלנקוט בפעולות אכיפה ממשיות כנגדם, גם כאשר מדובר בבנייה בלתי חוקית, המתבצעת בקרבה כה גדולה לשדה התעופה תוך סיכון בטחוני ובטיחותי לתנועה האווירית הנוחתת בשדה ולמתקנים הביטחוניים המצויים בו.

50. זה המקום לציין כי בימים אלו הונח על שולחן הממשלה דו"ח ועדת גולדברג שעניינו ניתוח תופעת הבנייה הבלתי חוקית של האוכלוסייה הבדווית בנגב והצעת מתווה לפתרון המצב שנוצר.

51. הגם שהעותרים מודעים היטב לכך שדו"ח ועדת גולדברג עוסק במרחב גאוגרפי שונה עליו חלה מערכת חוקים שונה, קיימת זהות ברורה בין מאפייני ותוצאות מדיניות אי האכיפה שנדונה בדו"ח ועדת גולדברג ובין מאפייני ותוצאות מדיניות אי האכיפה הנוהגת בשטחי המאחזים, כמו גם ביתר שטחי יהודה ושומרון, הנתונים תחת שליטה ישראלית.

52. כך נכתב בדו"ח ועדת גולדברג :

"ניתן לומר נוכח המציאות כי אכיפת החוק נכשלה וכיום אין עוד אפשרות מעשית לממש את כל צווי ההריסה ולהרוס כל בנייה בלתי חוקית. איום ההריסה אינו מרתיע עוד את התושבים מפני בניה בלתי חוקית"
(סע' 69, עמ' 27 לדו"ח ועדת גולדברג – מתוך אתר משרד הבינוי והשיכון).

וכן :

"הנתונים בדבר הכמות העצומה של מבנים בלתי חוקיים שנבנו על ידי הבדווים מלמדת, כי אכיפת החוק היא רנדומלית וכמעט אינה קיימת. לא שמענו, כי במקרים בהם נאכף החוק, היה הדבר תוצאה של מדיניות קבועה כלשהי. אכן הפער בין החוק הכתוב לבין מידת הגשמתו במציאות הוא תופעה רבת פנים ומורכבת. אולם בענייננו אין מדובר בפער, כי אם בתהום. ניתן לומר כי מדיניות אי האכיפה התגבשה כדי דפוס קבוע משך כל השנים. זהו מצב שבו נוכח הפרות גלויות חוזרות ונשנות של החוק על ידי הציבור, הרשות המבצעת נוקטת מדיניות ברורה ומוגדרת של אי אכיפה, אשר הופכת לדרך התנהגות המקובלת עליה ומתגבשת לכדי מנהג. בקרב הציבור מתגבשת בהדרגה ציפיה שגם בעתיד תמשיך הרשות לנהוג בדרך זו, וכך יחסי הגומלין בין הפרט לרשות מתבססים על דפוס התנהגות זה ולא על הקבוע בחוק".
(סע' 135, עמ' 39 לדו"ח ועדת גולדברג)

53. מה שנכון ביחס לבנייה הבלתי חוקית של האוכלוסייה הבדווית בנגב, נכון על אחת כמה וכמה ביחס לבנייה הבלתי חוקית בשטחי יהודה ושומרון, שהיקפה גדול ומנקר עיניים במידה ניכרת.

54. יתרה מכך, הפער היחסי בין הבניה הבלתי חוקית בשטחי הגדה אל מול צווי ההריסה שמבוצעים בפועל גבוה במידה ניכרת מהפער היחסי בקרב הבנייה הבלתי חוקית ביישובי הפזורה הבדווית. קביעת ועדה ציבורית בראשות שופט ביהמ"ש העליון בדימוס ומבקר המדינה לשעבר, כי העדר האכיפה מקורה במדיניות ברורה ומוגדרת, תקפה שבעתיים ביחס למדיניות אי האכיפה של המשיבים בשטחי הגדה.

55. יצוין, כי פניות העותרת לרשויות האכיפה במהלך השנים האחרונות בדרישה לנקוט בצעדי אכיפה נגד הבניה הבלתי חוקית בשטחי הפזורה הבדווית נענו אף הם בטענה כי רשויות האכיפה מבצעות פעולות הריסה בכפוף לסדרי עדיפויות ולנוכח מכלול השיקולים הצרכים לעניין.

56. משנקבע על ידי ועדה ציבורית שמונתה ע"י הממשלה כי תשובה מעין זו נועדה לכסות על "מדיניות ברורה ומוגדרת של אי אכיפה" אין זה סביר בצורה קיצונית להמשיך ולטמון את הראש בחול ולאפשר למשיבים להמשיך במדיניות אי האכיפה הברורה בה הם נוקטים תוך המשך הפרחת סיסמאות ריקות מכול תוכן בדבר "סדרי עדיפויות" ו"שיקולים הצרכים לעניין".

57. יתרה מכך, מדיניות אי האכיפה מביאה בהכרח לפגיעה קשה בזכות לשוויון בפני החוק. המשיבים מנהלים הלכה למעשה מערכת עצמאית, שאינה כפופה לחוקי המדינה, במסגרתה הם מחליטים כנגד מי לממש את צווי הריסה וזאת בהתאם לשיקולים שונים הנובעים מלחצים פוליטיים משתנים ואין להם כל קשר להוראות החוק או לשיקול דעת עניני.

58. אמור מעתה – לא החוק הוא הריבון בשטחי הגדה המערבית אלא שיקולים פוליטיים משתנים אשר קובעים לשבט או לחסד את גורלו של כל מבנה או מאחז.

59. כך למשל נגד הבניה הבלתי חוקית במאחזים נשוא עתירה זו, לרבות המבנים המצולמים, לא בוצעו פעולות אכיפה ממשיות חרף העובדה שמדובר בבנייה בלתי חוקית של מאחזים שלמים, הממוקמים בצמידות לשדה התעופה עטרות ואף בתוך קונוס הנחיתה לשדה וחרף ההשלכות הקיצוניות הכרוכות בכך כפי שתואר בהרחבה בחלק העובדתי.

60. מכאן עולה כי הזכות הבסיסית לשוויון בפני החוק שוב אינה קיימת בשטחי יהודה ושומרון. כך נוקטות רשויות האכיפה בימים אלה, בעיצומו של החורף הגשום, בצעדים להריסת פחונים וקראוונים, המשמשים למגורי משפחות ברוכות ילדים בשטחי יהודה ושומרון, בעוד בתי הפאר הכלולים בעתירה זו, שטרם אוכלסו, וכן מבני פאר רבים שכמותם, המהווים סיכון בטחוני וסיכון לבטיחות הטיסה וכן גורמים לנזקים כלכליים בהיקפים אדירים ולהשלכות גיאופוליטיות נרחבות - הולכים ונבנים לנגד עיני המשיבים בניגוד לחוק וללא כל הפרעה כעניין שבשגרה.

61. חוסר השוויון והסבירות של פעולות הרשויות מתעצמים נוכח העובדה שנגד מרבית המבנים הבלתי חוקיים כלל לא הוחל בפעולות אכיפה ואף לא נפתחו תיקים במינהל האזרחי.

62. בנייה בלתי חוקית זו, הנמשכת באין מפריע, ניצבת כעדות אילמת וכואבת לשיקול הדעת המוטה פוליטית והבלתי סביר בעליל של רשויות האכיפה.

63. בנסיבות אלה לא נותרה בידי העותרים כל ברירה אלא לפנות לבית המשפט הנכבד בדרישה שיורה למשיבים לממש את סמכויותיהם על פי חוק, לפתוח תיקים, להוציא צווי הריסה ולממש את הצווים באמצעות הריסת המבנים הבלתי חוקיים, הקיימים בשטחי המאחזים.

64. כן מופנה בית המשפט לכך שבעקבות הימנעותם של המשיבים מליתן מענה ענייני לפניית העותרים כנדרש בסעיף 2 לחוק לתיקון סדרי מינהל הרי שבהתאם להוראות סעיף 6 לאותו חוק נשמטת תחת רגלי המשיבים חזקת תקינות המעשה המינהלי ועליהם מוטל הנטל להוכיח בפני בית המשפט הנכבד כי הם פעלו ופועלים כדין ובסבירות בכל הקשור לאכיפת חוקי הבנייה בשטח המאחזים נשוא עתירה זו.

ד. קציבת לוח זמנים להוצאת ומימוש צווי ההריסה

65. הסעד הנוסף הכלול בפרק זה נדרש לאור ההלכה החדשה, שיצאה מלפני בית המשפט הנכבד, במסגרתה נקבע כי במקום בו רשויות האכיפה ברחבי יהודה ושומרון אינם חולקים על כך שמתבצעת בנייה בניגוד לחוק וללא היתרים כדין, הרי שכחלק מחובתם היסודית לאכוף את החוק במרחב עליו הם אמונים, עליהם לפעול להריסת המבנים הבלתי חוקיים ולכל הפחות לקצוב לוח זמנים למימוש ההריסה.

66. כך במקרה שנדון לאחרונה במסגרת בג"ץ 9051/05 שלום עכשיו ואח' נגד שר הבטחון ואח', המשיבים הכירו בחובתם לפעול להריסת בנייה בלתי חוקית, אך בדומה למקרה נשוא עתירה זו, ביקשו להותיר לשיקול דעתם את שאלת העיתוי לאור טענת "סדרי העדיפויות".

67. בית המשפט הנכבד דחה את עמדת המשיבים וקבע ברורות בהחלטת כב' השופטים, הנשיאה בייניש, השופט רובינשטיין והשופט דנציגר, כי:

"בנסיבות אלה, הרי היה על המדינה - בהתאם לעמדתה שלה - לממש את הצווים נשוא העתירה או לכל הפחות לקצוב לוח זמנים למימושם, כחלק מחובתה היסודית לקיום החוק ואכיפתו".

68. מבחינה אופרטיבית נקבע בהחלטה כי מן הדין היה להוציא צו מוחלט בעתירה, אולם לפני משורת הדין הורה בית המשפט הנכבד למשיבים להגיש תוך ארבעה חודשים לוח זמנים להשלמת הליכי מימוש צווי ההריסה שהוצאו.

החלטת ביהמ"ש בבג"ץ 9051/05, מצורפת כנספח ה'

69. במקרה נוסף שנדון לאחרונה במסגרת בג"ץ 8255/08 עלי מחמד עיסא מוסא ואח' נגד שר הבטחון ואח', חזר בית המשפט הנכבד על ההלכה, שנקבעה במסגרת בג"ץ 9051/05, דחה את טענת "סדרי העדיפויות" שהועלתה ע"י המשיבים וקבע כי:

"בתגובה המקדמית של המשיבים 1 עד 4 לעתירה נאמר בזו הלשון: "המשיבים אינם חולקים על כך שהמאחז [דרך האבות] הוא בלתי מורשה, ונגד המבנים המצויים בו מתנהלים הליכי פיקוח ואכיפה, ובכלל זה הוצאו צווים סופיים להפסקת עבודה ולהריסה"... נוכח האמור, לא נוכל להסתפק בתגובה

מעורפלת בדבר ביצוע צווי ההריסה במועד לא מוגדר, שייקבע עפ"י "סדרי עדיפויות" שטיבו לא הובהר. לפיכך, מתבקשים המשיבים להציג בפנינו, בתוך 90 ימים, מסגרת זמנים ברורה לעניין ביצוע הצווים, ובעקבות כך נקבע כיצד יימשך הטיפול בעתירה."

החלטת ביהמ"ש בבג"ץ 8255/08, מצורפת כנספח ו'

70. כך גם במסגרת עתירה דומה לעתירה זו, שהוגשה ע"י העותרת 1, בג"ץ 5377/09 רגבים ואח' נגד שר הבטחון ואח', נדחתה טענת "סדרי העדיפויות" שהועלתה ע"י המשיבים ונקבע כי:

"מעמדתה של המדינה כפי שהוצגה לבית המשפט בתגובותיה לעתירה ובדיון בפנינו עולה בבירור כי המבנים נשוא העתירה נבנו שלא כדין, כמו גם עשרות מבנים נוספים מעבר לכך, לגביהם מתקיימים הליכי פיקוח ולגבי חלק מהם תלויים ועומדים צווי הריסה. בנסיבות אלה ובהתאם לעמדתה של המדינה, עליה לממש את הצווים הקיימים ולקצוב לוח זמנים למימושם של הצווים האחרים במסגרת חובתה היסודית לקיום החוק ואכיפתו (בג"ץ 9051/05 תנועת שלום עכשיו נ' שר הבטחון (לא פורסמה, 12.7.09). שקלנו הוצאת צו על תנאי בעתירה, ואולם בסופו של דבר, נוכח ההסברים שהוצגו בפנינו, החלטנו להימנע מהוצאת הצו ולהורות למשיבה לפעול למימוש הצווים שהוציאה ולקבוע לוח זמנים למימוש הליכי הפיקוח לגבי המבנים הלא חוקיים האחרים, כפי שפורטו בתגובת המדינה. המדינה תגיש תוך 45 ימים ממועד פרסום החלטה זו הודעת עדכון ובה תפרט את הפעולות הננקטות למימוש הליכי הפיקוח בהתייחס למבנים הבלתי חוקיים שפורטו בתגובת המשיבה וכן התייחסות באשר למימוש הצווים ביחס למבנים הבלתי חוקיים".

החלטת ביהמ"ש בבג"ץ 5377/09, מצורפת כנספח ז'

71. הנה כי כן, ההלכה העדכנית, הברורה והמחייבת, שיצאה מלפני בית המשפט הנכבד קובעת כי המשיבים אינם יכולים עוד "להסתתר" תחת טענת "סדרי העדיפויות" ובמקום בו אין מחלוקת על כך שהבנייה בוצעה בניגוד לחוק וללא היתרים כדין על המשיבים לפעול להריסת המבנים ולכל הפחות לקצוב לוח זמנים למימוש ההריסה.

72. מתגובת המדינה המקדמית לעתירה שבכותרת עולה, כי המדינה מאשרת את טענת העותרים לפיה שלושת בתי הפאר, רחבי הידיים, שתמונותיהם כלולות בעתירה, נבנו שלא כדין ובהיעדר התרי בנייה כחוק, אולם חרף עובדה זו לא ננקטו נגדם צעדי אכיפה כלשהם, לרבות ביצוע הפעולה המקדמית, הראשונית והיסודית של פתיחת תיק פיקוח (בב"ח).

73. כך נכתב בסעי' 4 לתגובת המדינה: "'ביחס למבנים אלו טרם נפתחו הליכי פיקוח ואכיפה, והליכים כאמור צפויים להיפתח בהתאם לשיקול הדעת השמור לרשויות אלה ובהתאם לסדרי עדיפויות שנקבעו במסגרת זו".

74. המדינה מבקשת בתגובתה לדחות את העתירה על הסף בטענה כי רשויות האכיפה פועלות לפי סדרי עדיפויות, הנקבעים ע"י המשיבים, וכי, כפי שנפסק לא אחת, בית המשפט לא יתערב ברמת האכיפה אלא במקום בו מתנערות הרשויות כליל מחובתן לאכוף את החוק או נמנעות ממילוי חובתן באופן בלתי סביר (סעי' 5-6 לתגובה).

75. כאמור, עמדת המדינה בתגובתה אינה עולה בקנה אחד עם ההלכה העדכנית, הברורה והמחייבת, שיצאה מלפני בית המשפט בשורה של החלטות, שניתנו לאחרונה.

76. יתרה מכך, במקרה זה, לא זו בלבד שלא בוצעה ההריסה כחוק ולא נקצב לוח זמנים לביצוע ההריסה כמתחייב, אלא שהמשיבים אף הגדילו לעשות ואף לא נקטו כלל בהליכי פיקוח ראשוניים ביחס למבנים, חרף העובדה שמדובר במבני פאר ולמרות פניות חוזרות ונשנות, בצירוף תמונות ונ"צ, מצד העותרים.

77. היות והמשיבים אינם חולקים על אי חוקיות הבנייה נשוא העתירה, הרי שעפ"י ההלכה המחייבת היה עליהם, לכל הפחות, לקצוב לוח זמנים למימוש ההריסה ביחס למבנים. משלא עשו כן, ובשים לב עמדת המדינה בתגובתה כמפורט לעיל, יתבקש בית המשפט הנכבד להורות למשיבים לקצוב לוח זמנים להוצאת צווי ההריסה ומימושם בפועל כנגד כלל המבנים הבלתי חוקיים בשטחי המאחזים, בהתאם לנתונים המצויים בידי המשיבים, לרבות ביחס לשלושת מבני הפאר, שפרטיהם בצירוף נ"צ ותמונה כלולים בעתירה, ואשר ביחס אליהם הצהירו המשיבים בתגובתם המקדמית לעתירה כי הם נבנו שלא כחוק וללא היתר בניה כדין.

ה. צו ביניים וצו ארעי

78. העותרים מבקשים מבית המשפט הנכבד להוציא צו ביניים המורה למשיבים לנקוט בכל הפעולות הנדרשות על מנת למנוע את אכלוסם של בתי המידות הבלתי מאוכלסים (מבנים 1-3) שפרטיהם, לרבות תצלומים, נ"צ וסימון על תצ"א, כלולים בעתירה זו. כן יתבקשו המשיבים למנוע את חיבורם של המבנים לתשתיות חשמל, מים וביוב, ואם חוברו לנתקם, וזאת עד למתן פסק דין סופי בעתירה זו.

79. בנוסף העותרים מבקשים מבית המשפט הנכבד להוציא צו ארעי שתוכנו זהה לצו הביניים, עד לקבלת תגובת המשיבים לבקשה לצו ביניים, ושיעמוד עד להחלטה בבקשה לצו ביניים כמפורט להלן.

80. עתירה זו מתייחסת להוצאה ואכיפה של צווי הריסה ביחס לכלל המבנים שנבנו בניגוד לחוק בשטחי המאחזים כהגדרתם לעיל. כפי שמפורט בחלק העובדתי של העתירה, בימים אלו הולכת ונשלמת בנייתם של שלושה בתי מידות אשר נבנו ללא קבלת היתר בניה כנדרש ובניגוד לכל דין.

81. מהשוואת תצלום האוויר לנתוני רשויות התכנון והפיקוח הקיימים בידי העותרים עולה בברור כי לגבי כל המבנים הלא חוקיים שפרטיהם מופיעים בעתירה זו לא הוחל כלל בהליכי אכיפה, לא נפתחו תיקים ולא הוצאו צווי הפסקת עבודה וצווי הריסה. עובדה מצערת זו מורה על כך שהרשויות מתנערות לחלוטין מחובתן לאכוף את חוקי התכנון והבניה ביחס לאותם מבנים.

82. כפי שעולה מהתמונות, שלבי הבנייה מתקדמים ביותר וקיים חשש ממשי כי המבנים יאוכלסו בקרוב דבר שיקשה עד מאד לממש את הסעד המבוקש בגדרי עתירה זו ולהרוס את המבנים.

83. בבחינת מאזן הנוחות - היות וברור כי בתי המידות הללו נבנו בניגוד לחוק לא ייגרם כל נזק למי שבונה את המבנים ולמי שעתיד להתגורר בהם, שכן הבנייה והמגורים הינם בגדר התנהגות עבריינית.

84. מנגד וכפי שהובהר לעיל, כל המבנים מצויים בתוך מרחב הנחיתה לשדה התעופה "עטרות" תוך יצירת סיכון חמור וממשי לביטחון ובטיחות הטיסה של המטוסים, שעלולים להגיע בכל רגע לנחיתה בשדה, שלמיטב ידיעת העותרים מוגדר כמנחת חירום. ברור אם כן שמאזן הנוחות נוטה במובהק לטובת העותרים.

85. הוצאת צו ביניים כמבוקש יכולה להציל חיים. הוצאת צו ביניים כמבוקש תביא גם לחיזוק משמעותי לשלטון החוק בשטחי יהודה ושומרון ככל שהדבר נוגע לבנייה הבלתי חוקית במאחזים ככלל ובשטחים הסמוכים לשדה התעופה "עטרות" בפרט.

86. הוצאת צו הביניים תרתיע עברייני בנייה נוספים מלהמשיך ולהשקיע כסף רב בבתי פאר הנבנים בניגוד לחוק ותוך התעלמות מוחלטת מהמשמעויות הכרוכות בכך ומרשויות האכיפה, האמונות על השלטת הדין באזור.

87. מניסיון העבר עולה כי משמוגשת עתירה מעין זו ממהרים בוני המבנים הלא חוקיים לאכלסם כדי לסכל את האפשרות לממש את צו הביניים. מסיבה זו יתבקש בית המשפט הנכבד להוציא צו ארעי עוד טרם לקבלת תגובת המשיבים שיעמוד בתוקפו עד לקבלת החלטה בבקשה לצו ביניים.

88. לאור עמדת המדינה ביחס לעבירות בנייה בסדרי גודל קטן בהרבה, העותרים סמוכים ובטוחים כי נציגי המשיבים לא יתנגדו למתן צו הביניים (ראה תגובת המדינה בבג"ץ 5023/08 מיום 19.6.2008 – שם טענו המשיבים כי העותרים אינם בעלי הקרקע ואף על פי כן תמכו בהוצאת צווי ביניים למניעת אכלוסם של מגורנים אשר אינם ראויים לשמש אף כמחסן לבתי המידות המצולמים לעיל).

ו. הסעד המבוקש

89. אשר על כן, יתבקש בית המשפט הנכבד להוציא בדחיפות צו ביניים כמבוקש אשר יורה למשיבים לנקוט בכל הצעדים הנדרשים בכדי למנוע את אכלוס המבנים שפרטיהם כלולים בעתירה זו ואת חיבורם לתשתיות (ואם חוברו – לנתקם) ולהוציא צו ארעי עד למתן ההכרעה בצו הביניים.

90. לאור התשתית העובדתית שהוצגה בפני בית המשפט הנכבד, יתבקש בית המשפט להוציא צו על תנאי כמבוקש ברישא של העתירה, ולאחר קבלת תגובת המשיבים ושמיעת טיעון בעל פה, להופכו למוחלט.

91. בנוסף יתבקש בית המשפט הנכבד לחייב את המשיבים בהוצאות העותרים ובשכר טרחת עורך דין בתוספת מע"מ כחוק.

עמיר פישר, עו"ד
ב"כ העותרים

ירושלים, היום, ____ בנובמבר 2009

National Land
Protection Trust

התנועה לשמירת
אדמות הלאום

כ"ט/טבת/תשס"ח
07/01/2008

לכבוד :

שר הביטחון – מר אהוד ברק
מפקד פקמ"ז – אלוף גדי שמני
ראש המנה"ז – תא"ל יואב מרדכי
דובר המנה"ז – סרן צדקי ממן

שלום רב,

הנדון: דרישה לאכיפת החוק במאחז הפלסטינאי כפר עקב ובכפר ג'בע

- א. פניה זו מבוססת על החוק לתיקון סדרי המנהל (החלטות והנמקות) התשי"ט – 1958.
- ב. בסמוך להתיישבות היהודית הידועה בשם מיגרן באזור היישובים כוכב יעקב וגבע בנימין מצויים מאחזים בלתי חוקיים שלמים של פלסטינאים – מצ"ב תצ"א ועליה סימון המאחז הבלתי חוקי.
- ג. אין מדובר במבנה בודד ומוסתר כי אם במאחז שלם, ישוב של ממש, שנבנה לאור יום מתחת לאפן של רשויות אכיפת החוק באזור, לא ביום ולא ביומים אלא בתהליך מתריס ומתמשך שהתפרש על פני שנים מספר.
- ד. כפי שניתן לראות מתצלום האוויר הרי שהפרת החוק הבוטה והחצופה נמשכת ואף הולכת ומתגברת בימים אלו ממש ואין פוצה פה ומצפצף.
- ה. מדובר אם כן בהפרת חוק במימדים קולוסאליים שנמשכה ונמשכת כל העת בלא שמערכות האכיפה, עליהן אתם אמונים, יעשו ולו משהו בכדי למנוע זאת ובכדי להשיב לשלטון החוק את כבודו האבוד.
- ו. חומרתה של הבניה הבלתי חוקית נשוא פנייתי זו אינה מסתיימת בנזק הנגרם לשלטון החוק ולאמון הציבור ברשויות השלטון. חומרה יתרה נודעת למאחז דן בשל היותם כפרים אשר ידוע כי מחבלים רבים יצאו משם לבצע פיגועים ברחבי המדינה.
- ז. זאת ועוד, מהשוואת תצלום האוויר לנתוני רשויות התכנון והפיקוח עולה בברור כי לגבי רבים מן המבנים כלל לא הוחל בהליכי אכיפה וכלל לא נפתחו תיקים, עובדה המורה על

מודיעין עילית ת.ד. 4221 מיקוד 71919 בלפפו 02-6230210 :opפפפ www.aleom.org

בכבוד רב,

יאיר בן-דוד

רכז יו"ש

התנועה לשמירת אדמות הלאום

ת.ד. 22 אלון שבות, גוש עציון 90433

פלא' : 0525456020

yairbd@gmail.com

מאחז פלסטינאי - ע"י כפר עקב וע"י ג'בע

משרד הביטחון

לשכת שר הביטחון

תשס"ח	שבט	ז'	הקריה,
14/01/2008			תאריך:
458-140108-שר		עוזר	ק:

לכבוד
 יאיר בן דוד
 רכז יר"ש
 התנועה לשמירת אדמות הלאום
 ת.ד. 22 אלון שבות
 נוש עציון 90433

הנדון: דרישה לאכיפת החוק במאחז הפלסטינאי כפר עקב ובכפר ג'בע
 שלך מיום 7.1.08

מכתבך שבסימוכין התקבל בלשכת שר הביטחון.

בכבוד רב,
 עוזר לשר
 עוזר שר הביטחון

נש/

לשכת שר הביטחון, תל-אביב, מיקוד: 61909 טל: 03-6975220 פקס: 03-6962757
 דוא"ל: ozer_sar@mod.gov.il

-1-

חמנהל	האזרחי	אנוניש
לשכת	74	חמנהל
טל:	02-9977001/2/3/4	
פקס:	02-9977341	
פנחמ	-	265583
כ"ח	בשבת	ח'תשס"ח
4	ב'נואר	2008

02-6230210 : בטלפון

מיקה / גליון
מש"ק / דורות
בשם / דובר
רבי"ט / מנחמ"ז
מנחמ"ז / חמנחמ"ז

265583

T
בראונר, גלפרין, פישר - משרד עורכי דין
Brauner, Galperin, Fisher – Law office

Fisher Amir, Adv, L.L.M
Galperin Felix, Adv, L.L.M
Brauner Roei, Adv, L.L.B

פישר עמיר, עו"ד
גלפרין פליקס, עו"ד
בראונר רועי, עו"ד

כ" כסלו תשס"ט, 17 דצמבר 2008

לכבוד	לכבוד	לכבוד	לכבוד
מר אהוד ברק	אלוף גדי שמני	תא"ל יואב מרדכי	סרן צדקי ממן
שר הביטחון	אלוף פקמ"ז	ראש המנהל האזרחי	דובר המינהל האזרחי
בפקס: 03-6976218	בפקס: 02-5305741	בפקס: 02-9977341	בפקס: 02-9977341

נכבדי,

הנדון: דרישה לאכיפת חוק במאחז הבלתי חוקי כפר עקב וכפר ג'בע
סימוכין: מכתב התנועה לשמירת אדמות הלאום מיום 7.1.08
מכתב מטעם שר הביטחון מיום 14.1.08
מכתב מטעם דובר המינהל מיום 7.2.08.08

בשם מרשתי, התנועה לשמירת אדמות הלאום, אני מתכבד לפנות אליכם כדלקמן:

1. ביום 7.1.08 פנתה אליכם מרשתי בדרישה לאכיפת החוק במאחז הבלתי חוקי כפר עקב וכפר ג'בע אשר נמצא בסמיכות ליישוב מגרון.

מכתב מרשתי מיום 7.1.08, מצ"ב למכתבי זה כנספח א'

2. ביום 14.1.08 נתקבלה תגובה לאקונית מטעם שר הביטחון המאשרת את קבלת הפנייה וביום 7.2.08 נתקבלה תגובה מטעם דובר המינהל (הנושאת בטעות את התאריך 4.1.08).

מכתב מטעם שר הביטחון, מצ"ב למכתבי כנספח ב'
מכתב מטעם דובר המינהל, מצ"ב למכתבי כנספח ג'

3. בתגובת דובר המינהל נטען בצורה כללית בלבד כי הוצאו צווים להפסקת עבודות הבנייה וכן צווי הריסה במאחז הבלתי חוקי וכי חלק מהצווים מומשו. כן נטען כי המשך צעדי האכיפה יתבצעו "בהתאם לסדרי העדיפויות ולנוכח מכלול השיקולים הצרכים לעניין".

4. למיטב ידיעת מרשתי מזה שנים רבות שלא בוצעה כל פעולת אכיפה במאחז הבלתי חוקי ועל כל פנים לא נהרס ולו מבנה בלתי חוקי אחד בפרק הזמן שחלף למן פניית מרשתי.

5. היות ומדובר במאחז שלם הכולל עשרות מבנים שנבנו ועודם נבנים בימים אלה בניגוד לחוק – לא ניתן להימנע מהמסקנה לפיה תגובת המינהל האזרחי נועדה לכסות על מדיניות ברורה להימנע מלנקוט בצעדי אכיפה כנגד עבירות הבנייה שבוצעו ומבוצעות כבשגרה בשטח המאחז.

6. הטענה כי פעולות האכיפה נבחנות לאור "מכלול השיקולים הצרכים לעניין" יכולה הייתה להישמע לו היה מדובר אך בשאלה של תזמון ביצוע פעולות האכיפה. היות ואין חולק כי פעולות האכיפה בטלות בשישים ביחס לקצב הבנייה החדשה במאחז הרי שמדובר הלכה למעשה בטענת שווא שנועדה לחפות על החלטה מודעת שלא לאכוף את חוקי הבנייה במאחזים הבלתי חוקיים בשטח C, כשבמקביל מבוצעות לעיתים רחוקות פעולות אכיפה זניחות ומקורות שנועדו לשמש כעלה תאנה למדיניות ברורה זו.

7. בימים אלו הונח בפני שולחן הממשלה דו"ח ועדת גולדברג שעניינו ניתוח תופעת הבנייה הבלתי חוקית של האוכלוסייה הבדווית בנגב והצעת מתווה לפתרון המצב שנוצר. כפי שצוין בדו"ח:

"ניתן לומר נוכח המציאות כי אכיפת החוק נכשלה וכיום אין עוד אפשרות מעשית לממש את כל צווי ההריסה ולהרוס כל בנייה בלתי חוקית. איום ההריסה אינו מרתיע עוד את התושבים מפני בניה בלתי חוקית" (סעי' 69, עמ' 27 לדו"ח ועדת גולדברג).

עוד נכתב בדו"ח כי:

"הנתונים בדבר הכמות העצומה של מבנים בלתי חוקיים שנבנו על ידי הבדווים מלמדת, כי אכיפת החוק היא רנדומלית וכמעט אינה קיימת. לא שמענו, כי במקרים בהם נאכף החוק, היה הדבר תוצאה של מדיניות קבועה כלשהי. אכן הפער בין החוק הכתוב לבין מידת הגשמתו במציאות הוא תופעה רבת פנים ומורכבת. אולם בענייננו אין מדובר בפער, כי אם בתהום. ניתן לומר כי מדיניות אי האכיפה התגבשה כדי דפוס קבוע משך כל השנים. זהו מצב שבו נוכח הפרות גלויות חוזרות ונשנות של החוק על ידי הציבור, הרשות המבצעת נוקטת מדיניות ברורה ומוגדרת של אי אכיפה, אשר הופכת לדרך התנהגות המקובלת עליה ומתגבשת לכדי מנהג. בקרב הציבור מתגבשת בהדרגה ציפיה שגם בעתיד תמשיך הרשות לנהוג בדרך זו, וכך יחסי הגומלין בין הפרט לרשות מתבססים על דפוס התנהגות זה ולא על הקבוע בחוק".
(סעי' 135, עמ' 39 לדו"ח ועדת גולדברג)

מה שנוון ביחס לבנייה הבלתי חוקית של האוכלוסייה הבדווית בנגב, נכון על אחת כמה וכמה ביחס לבנייה הבלתי חוקית במאחזים הבלתי חוקיים בשטחי הגדה שהקפה גדול בהרבה.

8. יתרה מכך, הפער היחסי בין הבניה הבלתי חוקית בשטחי C בגדה אל מול צווי ההריסה שמבוצעים בפועל גבוה במידה ניכרת מהפער היחסי בקרב הבנייה הבלתי חוקית ביישובי הפזורה הבדווית. קביעת ועדה ציבורית בראשות שופט ביהמ"ש העליון בדימוס ומבקר המדינה לשעבר כי העדר האכיפה מקורה במדיניות ברורה ומוגדרת, תקפה שבעתיים ביחס למדיניות אי האכיפה של המינהל האזרחי.

9. לא למותר לציין שפניות מרשתי לרשויות האכיפה במהלך השנים האחרונות בדרישה לנקוט בצעדי אכיפה נגד הבניה הבלתי חוקית בפזורה הבדווית נענו בתשובות זהות לתשובת המינהל האזרחי. גם ביחס לבנייה הבדווית נטען כי רשויות האכיפה מבצעות פעולות הריסה בכפוף לסדרי עדיפויות לנוכח מכלול השיקולים הצרכים לעניין.

10. משנקבע על ידי ועדה ציבורית שמונתה ע"י הממשלה כי תשובה זו נועדה לכסות על: **"מדיניות ברורה ומוגדרת של אי אכיפה"** לא יהיה זה סביר בצורה קיצונית להמשיך ולספק את אותה תשובת סרק בדבר "סדרי העדיפויות" ו"השיקולים הצרכים לעניין" בניסיון להמשיך ולתפוס על מדיניות אי האכיפה הברורה והמוגדרת בשטחי C בגדה.

11. לאור האמור, אבקשכם להודיעני בחוזר באם בכוונתכם לנקוט פעולות אכיפה מיידיות ומתוחמות בזמן ביחס לבנייה הבלתי חוקית במאחז הבלתי חוקי שבנדון.

12. בהיעדר תשובה הולמת ועניינית תוך 14 ימים ממועד קבלת מכתבי זה, אראה במכתבי משום מיצוי ההליכים טרם פניה בעתירה לבג"צ.

בכבוד רב,

עמיר פישר, עו"ד

בית המשפט העליון בשבתו כבית משפט נבון לצדק

בג"ץ 9651/05

כבוד הנשיאה ד' בינה
כבוד השופט א' רובינשטיין
כבוד השופט י' דלצ'ק

במני:

1. תנועת "שלום עכשיו" - ש.ע.ל. מפעלים חינוכיים
2. דודר אסקס

העותרים:

נגד

1. שר הביטחון
2. מפקד כוחות צה"ל בגדה המערבית
3. ראש המועצה האזורית, תא"ל כמיל אבו-דקון
4. מפקד כוח צי של משטרת ישראל, מיצב ישראל יצחק
5. המועצה האזורית מנשה בגומא
6. תרשק אגודה שיתופית חקלאית בע"מ
7. אלעד ובת ציון מאיר
8. יאיר וישראלה רמר
9. אלישבע ומרים כהן
10. הרב אורי וליבה כהן
11. שמריה ופרידה אירטאס

המשיבים:

עזירה לשון בר-פלגואי ובקשה לצד ביניים

יחיד בסיון המשפטים (10.06.09)

האגף המשפטי:

ע"ד מיסאל ספרד; ע"ד שלומי זכריה

ע"ד גלעד שירמן

ע"ד עקיבא סילבצקי

ע"ד ד"ר גרשון נחטובניק

בשם העותרים:

בשם המשיבים 1-4:

בשם המשיבת 5:

בשם המשיבים 6-11:

תחלטה

1. ראשיתה של עתירה זו בשנת 2005, וזו-על-תנאי ניתן עוד בחודש ספטמבר 2005. לפי תודיעו למשיבים לגמק מדוע לא יהיו 6 מבני קבע שהוקמו ללא היתר במאחז הבלתי חוקי "הרשה" שמבוצע לאחזקות מלמון, ו-12 מבני קבע שהוקמו ללא היתר במאחז הבלתי חוקי "הארבל" שמדרום להתנחלות עלי.
2. בחשבוניהם לבית המשפט צמרי המשיבים 1-4 מלכתחילה על אי החזקת שבהקמת המבנים נשדא העתירה, ולא סרו מעמדם זו. בחשבוניה המדינה התחייסה בא-כוחה לכן שהוצאו לבני המבנים צווי הריסה ולכן שיש בכוחה הרשויות לאכוף את מימושם של צוים אלה - בהתאם להכנית פעולה אשר תגובש בהמשך.
- לאחר הגשת תצהירי החשבויה מטעם המשיבים הוגשו מטעמם מכת למת הודעת מעדכנת, בהן נתבשרו על רכז קיומה של עבודה למיפוי סוגי המבנים הבלתי חוקיים וחלוקתם לקטגוריות שונות, אשר לפיהן יוקמו לחוות זמנים לנקיטת פעולות אכיפה ביחס למבנים הבלתי חוקיים באזור.
- ביום 21.4.06 הודיעו המשיבים כי תוחלט להסות את מרכז הכובד של פעילות האכיפה למימוש צווי הריסה ביחס למבנים בשלבי בניה התחלתיים, ברגש על בניה המתבצעת על קרקע פלסטינית פרטית. ביום 16.1.07 הודיעו המשיבים כי תוכננה חכניה עבודה פרטית למימוש צווי הריסה באזור, אשר בהתאם לה תחלו להתבצע הריסות של מבנים שנבנו שלא כדיון. ביום 4.2.08 נמסרה לנו הודעת ערכון נוספת על-ידי המשיבים, וביום 2.6.08 קיימו דיון נוסף בעתירה.
3. לאחר מספר רחיות שתתקשו על-ידי המדינה לשם השלמת עבודה המיפוי וקציבת לוחות הזמנים, ביום 28.10.2008 הוגש התצהיר המשלים מטעם המשיבים, בו פורטו סדרי העדיפויות למעילות האכיפה המתוכננות על-ידי המשיבים, והא על-פי הקטגוריות השונות של המבנים הבלתי חוקיים. לפי חכניה זו, בעדיפות גבוהה למימוש ידיו צווי הריסה המבוססים על החלטות שיפוטיות; לאחר מכן ימומשו צווי הריסה העוסקים בבניה בשלבים התחלתיים; אחר-כך תינתן עדיפות למימוש צווי הריסה המתחייסים למבנים המצויים במקרקעין מוסדרים בבעלות פרטית פלסטינית; לאחר-הם

- ימומשו צווים ביחס למבנים המצויים במקרקעין לא מוסדרים שאינם בגדר אדמות מדינה: צווי הריסה למבנים במאחוזים בלתי חוקיים שהוקמו לאחר מרץ 2001; צווי הריסה ביחס למבנים במאחוזים בלתי חוקיים שהוקמו לפני מרץ 2001; צווי הריסה ביחס למבנים המצויים מחוץ לחסינות הכנון מאושרת; ולבסוף - כל יתר חסמים.

4. ניתן להבין את רצונם של המשיבים לקיים את הפיקוד הנדרש, ככל שיש בידם, ללא שימוש בכוח. ניתן גם להבין את גישתם של המשיבים, אשר נוכח ריבוי הצעדים שעליהם לקדם נגד הפרת החוק בהקמת מבנים ומאחוזים בלתי חוקיים, קבעו לעצמם סדר עדיפויות באכיפתם. עם זאת, בתצפית משלים מטעם המדינה שהוגש ביום 8.6.2009, וברדיון שהתקיים בעתירה ביום 18.6.09, הוצגה לפנינו חכמה הפעולה ביותר פירוט והזכר כי המבנים נשוא העתירה, אשר נבנו במאחוזים שהוקמו לפני מרץ 2001, מצויים - על-פי הקריטריונים שנקבעו על-ידי המשיבים עצמם - בעדיפות גבוהה יחסית לנקיטה בפעולות אכיפת. חלקם - אלה תבוצים על קרקע פלסטינית פרטית - מצויים בקטגוריה השלישית מבין שמונת הקטגוריות המצויות בסדר העדיפויות שגובש על-ידי המשיבים, וכן יש מבנים המצויים בקטגוריה הרביעית. אף על פי כן, לא נמסר לנו על-ידי המשיבים תאריך יעד לסימון הצווים נשוא העתירה, ואף לא הוצגה לפנינו הערכת זמן בלשה למימושה.

5. השתלשלות העניינים עד כה מאז הגשת העתירה מתמסכת על-פני תקופה של למעלה מארבע שנים; מעמדתה העקבית של המדינה, כפי שזו הוצגה לביט המשפט עוד בתביעותיה הראשונות לעתירה - עולה כי המבנים נשוא העתירה נבנו שלא כדין, חלקם על קרקע פרטית, ומטעם זה אף תלויים וצומדים נדרם צווי הריסה מאז שנת 2005. בנסיבות אלה, הרי היה על המדינה - בהתאם לעמדתה שלה - לממש את הצווים נשוא העתירה או לכל הפחות לקצוב לוח זמנים החלטי למימושה, בחלק מחובתה היסודית לקיים חוק ואכיפתו. על כן, שקלנו תוצאת זו מוחלט בעתירה. אף על פי כן, היות ומדובר במבנים מאוכלסים, אשר לרבים בהם טענות שונות משלהם, ואין מחלוקת כי יש לקיים הליכי שיפוט לנוגעים בדבר במסגרת מימושה של צווי הריסה - תחלטנו להימנע מתוצאת הצו הפעם, אולם להורות למדינה לתחל בהליכים לקראת מימוש הצווים שהוציאה. בנסיבות אלה, מצאנו כי במסגרת תוכנית העתירה באופן סופי, יש מקום לתאגיד בהליכי השיפוט הדרושים - וזאת ללא כל שיחוי נוסף.

[Handwritten signature]

בג"ץ המשפט העליון בשבתו כבית משפט גבוה לצדק

בג"ץ 8255/08

בפני:

כבוד השופט א' א' לוי
כבוד השופטת מ' נאור
כבוד השופטת ע' ארבל

העותרים:

1. עלי מחמד עיסא מוסא
2. עלי עבד מחמד מוסא
3. יוסף עיסא חמדאן מוסא
4. ריבחי חסיין מחמד צאלח מוסא
5. עלי סלים מחמד מוסא
6. חדא סלים מחמד מוסא
7. מרים אסמעיל עלי מוסא
8. סוהיר אסמעיל עלי פראגי
9. ש.ע.ל מפעלים הינוריים
10. חגית עופרן

נגד

המשיבים:

1. שר הבטחון, מר אהוד ברק
2. מפקד כוחות צה"ל בגדה המערבית, האלוף בד שמני
3. ראש חמיהל האזרחי, תא"ל יואב מרדכי
4. מפקד מחוז ש"י של משטרת ישראל, ניצב שלומי קעטבי
5. המועצה האזורית גוש עציון

שהגירה למחוז צו על-תנאי

תאריך הישיבה:

7 באב התשס"ט (27.07.09)

בשם העותרים:

עו"ד ספרד מיכאל ; עו"ד שלומי זכריה

בשם המשיבים 1-4:

עו"ד שירמן גלעד

בשם המשיבה 5:

עו"ד ירון קוסטליץ ; עו"ד רו דה-לוי

החלטה

השופט א' א' לוי:

בתגובה המקרמית של המשיבים 1 עד 4 לעתירה נאמר בזו הלשון: "המשיבים אינם חולקים על כך שהמאחז (דרך אבוה) הוא בלתי מורשה, ונגר המבנים המצויים בו מחנהלים הליכי פיקוח ואכיפה, ובכלל זה חוצאו צווים סופיים להפסקת עבודה

ולהריסה". ועוד הוסיפו המשיבים וחבתינו (ראו סעיף 7 לתגובה), כי הואיל והמקרקעין עליהן ניצב המאחז לא עברו הליכי הסדר, לא ניתן לקבוע אם מדובר באדמות מדינה או אדמה בבעלות פרטית. מאידך, אישרו המשיבים (ראו סעיף 4) כי למאחז לא אושרה חבנית תכנון כלשהי ואף הקרקע במקום לא הוקצתה לאף גורם.

נוכת האמור, לא נובל להסתפק בתגובה מעורפלה בדבר ביצוע צווי ההריסה במועד לא מוגדר. שייקבע על פי "סדר עדיפות" שטיבו לא הוכחד. לפיכך, מתבקשים המשיבים להציג בפנינו, בתוך 90 ימים, מסגרת זמנים ברורה לעניין ביצוע הצווים, ובעקבות כך נקבע כיצד יימשך הטיפול בעתירה.

ניתנה היום, י' באב התשס"ט (27.07.09).

שופטת

שופטת

שופט

בית המשפט העליון בשבתו כבית משפט גבוה לצדק

בג"ץ 5377/09

כבוד השופטת ע' ארבל
כבוד השופט א' רובינשטיין
כבוד השופט ח' מלצר

בפני:

1. רגבים, ע.ר.
2. עובדיה ארד

העותרים:

נגד

1. שר הביטחון, מר אהוד ברק
2. מפקד פיקוד מרכז, אלוף גדי שמני
3. ראש המינהל האזרחי, תא"ל קאב מרדכי

המשיבים:

עתירה למתן צו על תנאי

י"ד באלול תשס"ט (3.9.09)

תאריך הישיבה:

עו"ד ע' פישר

בשם העותרים:

עו"ד ח' גורני

בשם המשיבים:

ה ח ל ט ה

1. בפנינו עתירה לפיה מתבקש בית משפט זה להורות למשיבים ליתן טעם מדוע לא תינקטנה הפעולות הנדרשות לשם הוצאה ומימוש של צווי הריסה למבנים שהוקמו ללא היתר בסמוך לכפרים א-סוויה ויתמא (להלן: הכפרים). העתירה מתייחסת באופן כללי לבניה המבוצעת באזור הכפרים, ובאופן מיוחד לשלושה מבנים הנמצאים בשלבי בניה מתקדמים.

העותרים ביקשו גם סעד ביניים למיזכר השטח בו מתבצעת הבניה הבלתי-חוקית כשטח צבאי סגור וכן יורה למשיבים ליתן צווי הפסקת עבודה וצווי הריסה לשלושת המבנים האמורים ולפעול נגד צבירי הבניה.

2. בתגובתם המקדמית המשיבים אינם כופרים באי-החזקת שבהקמת המבנים נשוא העתירה. עם זאת הבהירו כי העתירה כוללת, למצט לגבי שלושת המבנים הקונקרטיים. הסעד המתבקש בעתירה מתייחס למבנים שמספרם אינו ידוע ושאינו בהכרח קשר ביניהם. רשויות האזור מנהלות פעילות רחבה ומקיפה של אכיפה חנונית בהתאם לשקול דעת על-פי סדרי עדיפות מקובלים ובכלל זה בכפרים הנדונים. בתגובתם מפרטים המשיבים את פעולות האכיפה שנעשו עד היום וזאת על-פי נתוני היחידה המרכזית לפיקוח על הבניה באזור יהודה ושומרון של המנהל האזרחי. בכפר יתמא נפתחו הליכים לגבי שלושים וארבעה מבנים. מאז 1986 מומשו על-ידי רשויות האזור עשרה צווי הריסה ביחס למבנים בלתי-חוקיים ותלויים ועומדים כיום הליכי פיקוח ואכיפה ביחס לשלושים מבנים בלתי חוקיים. בכפר א-סוויה מאז שנת 1996 נפתחו הליכי פיקוח ואכיפה ביחס לחמישים מבנים. עד היום מומשו שלושה צווי הריסה שם. לגבי שלושת המבנים אליהם מתייחסת העתירה נפתחו הליכי פיקוח ביחס לשניים מתוך שלושת המבנים.

בהודעה מעדכנת שהוגשה בערב הדיון חזרו והדגישו המשיבים שלא קיימת עילה להתערבות בית המשפט, שכן רשויות האזור מנהלות פעילות כוללת ורחבה של אכיפה במגזר הפלסטיני. בכפר יתמא נפתחו הליכי פיקוח חדשים, ובסך-הכול שלושה-עשר הליכים משנת 2009. הליכי פיקוח נוספים יפתחו על-פי שקול דעת הרשות ומדרי העדיפויות הנקבעים על ידה.

3. המסנה לנשיאה, השופט א' ריבלין, לא מצא מקום ליתן צווי ביניים, ומשהתברר כי הבניה הבלתי-חוקית נמשכת חזרה על הקדמת הדיון בעתירה. בדיון בפנינו ביום 3.9.09 הציגו העותרים תמונה עדכנית לגבי המבנים הבלתי-חוקיים והטעונו כי הבניה הבלתי-חוקית נמשכת. באת כוח המשיבים הבהירה כי מאז 7.7.09, אז הוצא צו הפסקת עבודה, לא היו שינויים או תוספות בניה. לדבריה, העניין מצוי כיום בפני ועדת התכנון בהחייחם לשני בתים וגדון בפניה. היא מדגישה כי הרשויות לא קופאות על השמרים וגם ברנעים אלה נעשות פעולות אכיפה. יחד עם זאת, בעיית כוח אדם אינה מאפשרת לרשויות לעשות את כל שנדרש אלא על-פי שיקול דעת ומדרי עדיפויות.

4. מעמדתה של המדינה כפי שהוצגה לבית המשפט בתגובותיה לעתירה ובדיון בפנינו עולה ברור כי המבנים נשוא העתירה ובנו שלא כרין, כמו-גם עשרות מבנים נוספים מעבר לכך, לגביהם מתקיימים הליכי פיקוח ולגבי חלק מהם תלויים ועומדים צווי הריסה. בנסיבות אלה ובהתאם לעמדתה של המדינה, עליה לממש את הצווים

הקיימים ולקצוב לוח זמנים למימושם של הצווים האחרים, במסגרת חובתה היסודית לקיום החוק ואכיפתו. (בג"ץ 9051/03 תנועת שלום עכשיו י' שר הביטחון (לא פורסמה. 12.7.09)). שקלנו הוצאת צו על-תנאי בעתירה, ואולם בסופו של דבר, נוכח ההסברים שהוצגו בפנינו, החלטנו להימנע מהוצאת הצו ולהורות למשיבה לפעול למימוש הצווים שהוציאה ולקבוע לוח זמנים למימוש הליכי הפיקוח לגבי המבנים הלא חוקיים האחרים, כפי שפורטו בתגובת המדינה.

המדינה תגיש תוך 45 ימים ממועד פרסום החלטה זו הודעת ערכון ובה תפרט את הפעולות הננקטות למימוש הליכי הפיקוח בהתייחס למבנים הבלתי-חוקיים כפי שפורטו בתגובות המשיבה, וכן התייחסות באשר למימוש הצווים ביחס למבנים הבלתי-חוקיים. העותרים יוכלו להגיב על הודעה זו בתוך 15 יום נוספים. לאחר מכן נחליט בדבר המשך הספול בעתירה, ככל שיהיה בכך צורך.

ניתן היום, י"ט באלול תשס"ט (8.9.09).

ש ו פ ט

ש ו פ ט

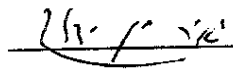
ש ו פ ט

תצהיר

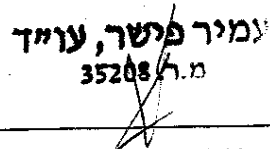
אני הח"מ, יאיר בן דוד, ת.ז. 034497172, לאחר שהוזהרתי כי עלי לומר את האמת וכי אם לא אעשה כן אהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק, מצהיר בזאת כדלקמן:

1. אני עושה תצהירי זה בתמיכה לעתירה למתן צו על תנאי, צו ביניים וצו ארעי שהוגשה ע"י התנועה לשמירת אדמות הלאום ועל ידי והמתייחסת לבנייה בלתי חוקית בשטחי המאחזים כפר עקב וכפר ג'בע, המצויים בסמיכות ליישוב היהודי מגרון בחבל בנימין.
2. מתוקף תפקידי בתנועה לשמירת אדמות הלאום אני מצהיר כי כל העובדות המפורטות בחלק העובדתי ידועות לי בידיעתי האישית והן נכונות או על סמך מסמכים שברשותי או שהוצגו לי. כן אני מצהיר כי התמונות הכלולות בעתירה צולמו על ידי ביום 22.12.08.
3. כל שאר הטענות הכלולות בעתירה זו נכונות למיטב ידיעתי ומתבססות על ייעוץ משפטי שקיבלתי.

הריני לאשר כי זהו שמי, זו חתימתי ותוכן תצהירי זה אמת.

יאיר בן דוד

הריני לאשר בזאת כי ביום 13.1.09 התייצב בפני, עו"ד פישר עמיר, במשרדי שברח' המלך גיורג' 33 בירושלים, מר יאיר בן דוד אשר הזדהה בפני בת.ז. 034497172, ולאחר שהוזהרתי כי עליו לומר את האמת וכי אם לא יעשה כן יהא צפוי לעונשים הקבועים בחוק, מסר תצהירו זה וחתם עליו בפני.

עמיר פישר, עו"ד
מ.ר. 35208

פישר עמיר, עו"ד